

מכובדי

מר שאול שמחון שר החקלאות, מנכ"ל עיריית נהרייה, אנשי סגל בית הספר, תלמידים ביתי הספר, תושבי העיר נהרייה, משפחות גולדווסר, שליט, רגב ואביטן.

חלפו מעל 250 יום מאז נחטפו החיילים שליט גולדווסר ורגב. חלפו מעל 24 שנים מאז אבדו עקבותיהם של זכריה באומל, יהודה כץ וצבי פלדמן.

חלפו כמעט 20 שנה מאז נעלמו עקבותיו של רון ארד.

חלפו 9 שנים מאז נעלם ברמת הגולן גיא חבר.

חלפו מעל 40 שנה מאז הועלה לגרדום אלי כהן.

כל אלה נשלחו ע"י מדינת ישראל לבצע משימות החיוניות לקיומה, לנו חובה מוסרית להשיבם הביתה באשר הם.

אך לצערנו עד עתה לא הצליחה המדינה במשימה זו, חיילינו נמקים בשבי אויבים חסרי לב וצמאי דם, והמשפחות מתייסרות בכאב שאין לו גבולות, חוסר הידיעה, התמונה המעורפלת, התעללות אויבנו חדשות לבקרים, ע"י הפרחת סיסמאות ומסרים המשתמעים לשתי פנים מגבירים את הכאב וחוסר האונים.

מדיניות הממשלה כפי שמשקפת עד עתה, הינה "מי ימצא ראשון" איבדה מתוקפה והממשלה צריכה לנקוט במדיניות שונה.

הפתרון להחזרת הבנים הינה בקביעת מדיניות המתבססת על העקרונות הבאים:

* תוכנית לפעולות לא שגרתיות שיפתיעו את המחזיקים בבנינו.

* גרימת נזק תדמיתי לפלסטינים, לנסר כאללה ארגונו ולסוריה.

* הפעלת מנופים כלכליים.

מי ייתן וסבל המשפחות והבנים יגיעו לקיצו ונראה את הבנים בנינו במהרה. ואסיים כאן בשיר שכתבתי בספרי "אבא, יצאנו מלבנון"

געגוע

הגעגוע נמתח עד קצה הזמן

ונתקע בהמיית הלב

מילים, הם רק נחמת רגע ללב המרפרף

והכאב מפלח כל חדר.

חיים אברהם

אבא של בני ז"ל